

Anansi och visheten

Anansi og visdommen

 Ghanaian folktale
 Wiehan de Jager
 Erika Braas
 svensk / bokmål
 nivå 3

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

För länge sedan visste människor ingenting. De visste inte hur man brukar jorden, hur man väver tyg eller hur man gör verktyg av järn. Guden Nyame uppe i himlen hade hela världens vishet. Han skyddade den i en lerkruka.

...

For lenge, lenge siden visste ikke folk noen ting. De visste ikke hvordan man dyrket jorda, de kunne ikke veve tøy eller lage redskaper av jern. Det var guden Nyame oppe i himmelen som hadde all verdens visdom. Han gjemte den i en leirkrukke.

Den gikk i tusen bitar på marken. Alla människor kunde nu ta del av visheten. På det sättet lärde sig människor att bruka jorden, väva tyg, göra järnverktyg och alla andra saker som människor kan.

...

Den gikk i tusen knas på bakken. Da ble det fritt for alle å dele visdommen. Og slik lærte folk å dyrke jorda, veve klær og lage redskaper av jern, og alle de andre tingene folk vet hvordan de skal lage.

En dag beslutade Nyame att han skulle ge krukkan med vishet till Anansi. Varje gång Anansi tittade ner i lerkrukkan lärde han sig någonting nytt. Det var så spännande!

...

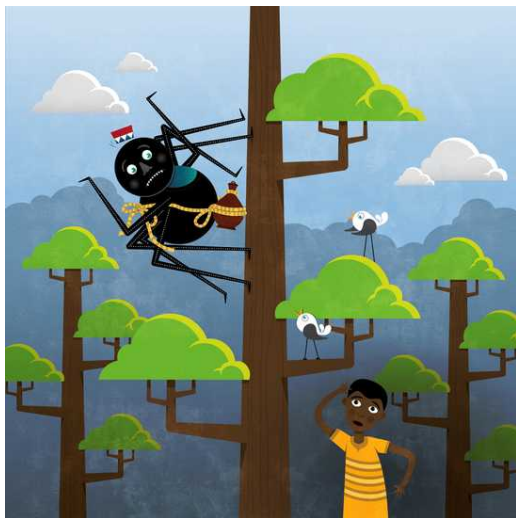
En dag bestemte Nyame seg for å gi krukka med visdom til Anansi. Hver gang Anansi så i krukka lærte han noe nytt. Det var spennende!

Han klättrade snabbt upp till toppen av trädet. Men sedan stannade han till och tänkte: "Jag borde vara den med all vishet, men istället är min son klippskare än jag!" Anansi blev så arg över detta att han kastade ner krukkan från trädet.

...

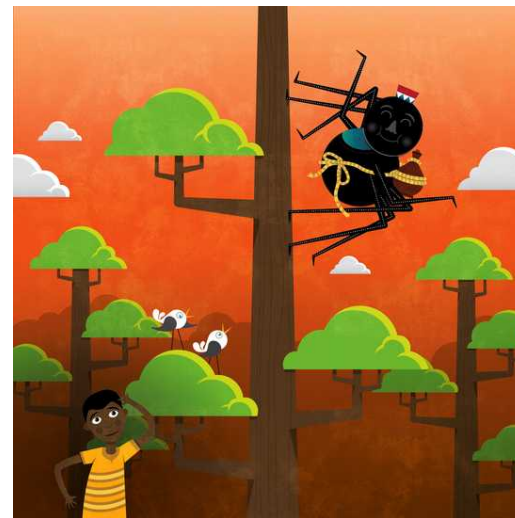
Snart var han opppe i toppen av treet. Men så stusset han og tenkte: «Det var jo jeg som skulle ha all denne visdommen, men nå var sønnen min lurere enn meg!» Anansi ble så sint at han kastet krukka ned fra treet.

Giriga Anansi tänkte för sig själv: "Jag gömmer lerkrukan i toppen av ett högt träd så jag får behålla den för mig själv!" Han vävde en lång tråd runt lerkrukan, virade den runt krukan och knöt fast den runt sin mage. Han började klättra uppför trädet. Men det var svårt att klättra med krukan som stötte i hans knän hela tiden.

...

Grådige Anansi tenkte: «Jeg gjemmer krukka i toppen av et høyt tre. Sånn kan jeg ha den helt for meg selv!» Han spant en lang tråd, bandt den rundt leirkrukka og knyttet den om livet. Og begynte å klatre. Men det var vanskelig å klatre i treet med krukka som slo borti knærne hans hele tiden.

Under hela tiden hade Anansis unga son stått nedanför trädet och tittat på. Han sa: "Skulle det inte vara lättare att klättra om du knöt krukan på ryggen istället?" Anansi knöt krukan som var full med vishet på ryggen istället, och då gick det genast mycket lättare.

...

Den lille sønnen til Anansi hadde stått og sett på ved foten av treet. «Hadde det ikke vært lettere å klatre med krukka på ryggen i stedet?» sa han. Anansi prøvde å binde fast leirkrukka full av visdom på ryggen. Og da ble det jo mye lettere.